

[Forsvarsministeren.]

nenter, men mellem halvkugler på jorden. I hele den situation er også de små landes stilling, deres skæbne og deres problem et ganske andet, end det har været tidligere, og det er dette beklagelige forhold, der har ført med sig, at også de små lande, også Danmark, kommer til at tage denne kendsgerning til efterretning og i praksis indrette deres politik derefter i stedet for at lade sig vildlede af ønskedrømme eller stemningsmageri.

Det ærede medlem fandt i sin tale anledning til at advare imod kommunismen, og det forstår jeg godt. Det er en attitude, som man fra radikal side indtager hver eneste gang, fordi man, til trods for at man ideologisk står imod hinanden, i den faktiske situation, i den agitation, man fører fra radikal og kommunistisk side overfor Danmarks udenrigspolitik og Danmarks forsvarspolitik, udadtil overfor den øvrige verden kommer til at stå nogenlunde på samme linie. Det ærede medlem henledte så, som han skulle gøre det, opmærksomheden på, at der altid kan være en fare for den internationale kommunisme, og i denne henseende pegede det ærede medlem på faren ved at svække kulturfronten og forringe den sociale standard og alt, hvad der står i forbindelse dermed. Må jeg sige til det ærede medlem, at der vil aldrig på noget tidspunkt blive tale om, at kulturfronten eller den sociale standard i Danmark bliver undergravet på grund af de forsvarspolitiske anstrengelser, vi kommer til at udfolde. Jeg vil gerne yderligere sige til det ærede medlem, at faren for kommunismen selvfølgelig altid kan være tilstede, men sandheden er vel den, at i de lande, hvor det er stemmesedlen, der afgør spillet, der er faren for kommunismen nu ikke så forfærdelig stor; i de lande, hvor man bruger andre midler og skaber mulighed for andre fremgangsmåder, der kan det være et andet problem.

Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) må ikke overse, at der i øjeblikket synes at være mere mening og større sammenhæng i et dansk forsvar, end der nogensinde tidligere har været. Alle her i landet, formentlig også det ærede medlem og hans parti, har jo opgivet det, der hedder den isolerede neutralitetspolitik, den bekender det radikale parti sig heller ikke til længere. Den isolerede eksistenskamp er et forbigående problem. Nu, da Danmark såvel som andre stater i Vesteuropa må udfolde sine kræfter, er det ikke med udsigt til en isoleret eksistenskamp, men netop udfra et sammenhængende forsvar, grundlagt på solidaritets-

princippet: een for alle og alle for een, og det giver også både en større dybde, en større sammenhæng og et videre perspektiv for dansk udenrigs- og forsvarspolitik end før.

Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) mente at kunne bagatellisere min udtalelse om, at Danmark jo havde indflydelse gennem de forhandlinger, som vi skulle føre om de beslægtede problemer, der er en følge af vedtagelsen af denne rigsdagsbeslutning. Det ærede medlem mente vel nogenlunde, at vi *ingen* indflydelse havde på noget som helst. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at de problemer, vi drøfter i dag i det høje landsting, er de problemer, man drøfter i alle de 12 Atlantpagtnationer, store og små. Danmarks problemer på dette område er nøjagtig de samme problemer, som de store lande har, som de mellemstore lande har, og som de andre små lande har, og det er ganske givet, at i det fællesskab er Danmarks stilling sideordnet og dets indflydelse ligestillet med den indflydelse, som også de andre lande indenfor Atlantpagten har; Danmark indtager i så henseende ingen særstilling, men en sideordnet stilling.

Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) talte så om sikkerhed og spurgte, hvilken sikkerhed vi kan skaffe os. Ja, jeg ved ikke, hvilken sikkerhed den radikale udenrigs- og forsvarspolitik skaffer os. Jeg forstod på forhandlingerne i det andet høje ting, at efter at det radikale parti har forladt den isolerede neutralitetspolitik, efter at man har været inde på den skandinaviske fællesalliance med alle de konsekvenser, der ville flyde deraf, er man nu havnet udelukkende i den såkaldte FN-politik. Jeg må sige, at udfra min bedømmelse giver den udenrigs- og forsvarspolitik, som det radikale parti her er tilhænger af, og som er forankret i FN, i hvert fald ikke Danmark større sikkerhed end den, vi har som medlem af Atlantpagten; den giver os efter min bedømmelse mindre sikkerhed, og den medfører for os større og mere uoverskuelige konsekvenser. Atlantpagten omfatter for det første et geografisk mere begrænset område end De Forenede Nationer. De Forenede Nationer opstiller visse smukke formål, men de har endnu ikke skabt de midler, hvorved disse smukke formål skal nås. Atlantpagten indskrænker komplekset af problemer og søger gennem et virkeligt og effektivt fællesskab at skabe den garanti, der nu engang i denne verden kan gives for, at det enkelte land indenfor dens område ikke bliver udleveret, uden at andre kan komme det til hjælp. Det er forskellen på FN og Atlant-